

1 – Let altijd goed op je vrienden

‘Gisteren heb ik alweer zo’n vreemde droom gehad, Nien.’ Mijn mond zit zo vol met popcorn dat het me niet zou verbazen als ze het niet goed gehoord heeft. Ik weet het, het is niet netjes, maar ik vind het echt heerlijk om met volle mond te praten. De mensen in mijn omgeving kunnen het niet zo waarderen geloof ik.

Nina kijkt me quasi verwijtend aan. ‘Je weet toch wel dat ik dat nooit volledig gehoord kan hebben, Emma! Maar goed, ik neem aan dat je vertelde dat je weer zo’n vage droom hebt gehad.’

Met volle mond stamel ik een ja, dat meer klinkt als een ‘mwah.’

Het is een wonder dat ik niet de hele inhoud van mijn mond naar buiten spuug.

Misschien heeft ze wel gelijk.

Haar blik wordt nog verwijtender als ze verdergaat: ‘Soms ben je echt net een klein kind, Emma Meerendonk.’ Ze mompelt er nog achteraan dat ze er een pesthekel aan heeft en propt vervolgens zelf een handvol popcorn in haar mond. Zij stopt echter wel met praten; dat doet ze namelijk altijd. Ze zegt dat zij wel netjes is opgevoed. Nou ja zeg! Maar... ze heeft gelijk.

Met pijn en moeite kauw ik heel snel en slik ik een veel te grote hoeveelheid popcorn door. Het brandt in mijn

keel en pas als dat gevoel gezakt is, ga ik verder met praten.

‘Vreemd, Nina, niet vaag. Sterker nog: de droom was allesbehalve vaag. Nee, hij was overduidelijk, totdat die stomme kat van jou mijn gezicht begon af te likken. Sindsdien kom ik maar niet van het gevoel af dat Hugh Grant waardeloos zoent.’

Nina kijkt me met grote ogen aan en begint vervolgens keihard te lachen.

‘Dus als ik het goed begrijp heb jij heftig zitten zoenen met dé Hugh Grant, je grote idool, en dat noem jij dan niet vaag?’ Bij het laatste gedeelte van de zin gaat haar stem omhoog en begrijp ik wat ze bedoelt; daarom trek ik een pruillip naar haar.

‘Nou, het was anders glashelder hoor, die droom. Alle beelden waren duidelijk, mijn gevoelens onmiskenbaar en die zoen was buiten proporties helder.’

Nina begint te grinniken: ‘Ja, dat geloof ik maar al te graag.’

Voorals er een echte tong je gezicht aflikt.’

Zucht!

Hugh Grant, de knapste man die er rondloopt op deze aardbol, zoende me vannacht vol op mijn mond. Dat voelde levensecht en het wond me enorm op. Hij zong speciaal voor mij, in plaats van voor Drew Barrymore, en alle lichten doofden in de zaal. Voor heel even was ik de hoofdpersoon in Music and Lyrics. Ik wachtte ongeduldig

tot hij bij me was en trilde van verlangen toen hij zich naar me toeboog.

Ja, hallo, het was een droom hè; ik had het niet bepaald in de hand. Ik geef toe dat ik zeer gecharmeerd ben van Hugh, maar in het echt droom ik niet van vrijpartijen met een bekendheid. Nou ja, niet zo bekend dan.

Hoe mooi de droom ook was, hij werd helaas ruw verstoord door de kat van Nina, Minouska. Uiteraard probeerde ik de droom terug te krijgen door me terug te laten glijden naar dromenland, maar het mocht niet meer baten. De tong van Minouska had het verpest.

Nina trekt een vies gezicht. 'Ze heeft toch niet echt haar tong in je mond gestopt hè?'

Ze wappert met haar handen en schreeuwt: 'leuw.' Dat vroeg ik me dus ook af en ik moest de neiging onderdrukken om...